

EL

EL

EL

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 5.7.2010
[COM\(2010\)358 τελικό](#)

2010/0192 (COD)

Πρόταση

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 περί του καταλόγου τρίτων
χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση
των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι
υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Γενικό πλαίσιο και σκεπτικό της πρότασης

Σύμφωνα με το άρθρο 62 παρ. 2 στοιχείο β) σημείο (i) της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου¹ περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών (ο λεγόμενος "αρνητικός κατάλογος"), και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ο λεγόμενος "θετικός κατάλογος"). Το άρθρο 61 της συνθήκης ΕΚ περιλαμβάνει τους εν λόγω καταλόγους στα συνοδευτικά μέτρα που συνδέονται άμεσα με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων εντός ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Ο καθορισμός των τρίτων χωρών ή εδαφών οι πολίτες των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης και των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή γίνεται μέσω σταθμισμένης, κατά περίπτωση, αξιολόγησης διαφόρων κριτηρίων που συνδέονται ιδίως με την παράνομη μετανάστευση, με τη δημόσια τάξη και την ασφάλεια, καθώς και με τις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης με τις τρίτες χώρες ή εδάφη, λαμβάνοντας επίσης υπόψη λόγους περιφερειακής συνοχής και αμοιβαιότητας. Ενόψει των κριτηρίων δημόσιας τάξης και παράνομης μετανάστευσης, πρέπει εξίσου να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην ασφάλεια των ταξιδιωτικών εγγράφων που εκδίδονται από τις σχετικές τρίτες χώρες.

Δεδομένου ότι τα κριτήρια που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001 μπορεί να εξελίσσονται με τον καιρό όσον αφορά τις τρίτες χώρες ή εδάφη, το περιεχόμενο του αρνητικού και του θετικού καταλόγου πρέπει να αναθεωρείται σε τακτικά διαστήματα. Το σχέδιο για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης και της εμπορίας ανθρώπων που εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση το 2002 στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Σεβίλλης τόνισε για πρώτη φορά την ανάγκη ετήσιας επανεξέτασης των δύο καταλόγων των τρίτων χωρών και εδαφών που προσαρτώνται στον κανονισμό.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 έχει τροποποιηθεί εξάκις² και πιο πρόσφατα σε σχέση με το αποτέλεσμα των διαλόγων για την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων μεταφέροντας τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων στον θετικό κατάλογο. Μόλις δύο έτη μετά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1932/2006 του Συμβουλίου³, οι προσαρτημένοι στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001 κατάλογοι πρέπει εν γένει να επανεξετασθούν υπό το φως των σχετικών προαναφερόμενων κριτηρίων που ορίζονται στον κανονισμό.

Η παρούσα περιοδική επανεξέταση του κανονισμού έχει σαν στόχο:

¹ ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1.

² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2414/2001 του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 2001 (ΕΕ L 327 της 12.12.2001, σ.1)· κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 453/2003 του Συμβουλίου της 6ης Μαρτίου 2003 (ΕΕ L 69 της 13.3.2003, σ. 10)· κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 851/2005 του Συμβουλίου της 2ας Ιουνίου 2005 (ΕΕ L 141 της 4.6.2005, σ. 3)· κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2006 (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1)· κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1932/2006 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 2006 (ΕΕ L 405 της 30.12.2006, σ. 23) και κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1244/2009 του Συμβουλίου της 30^{ης} Νοεμβρίου 2009 (ΕΕ L 336 της 18.12.2009).

³ ΕΕ L 405 της 30.12.2006, σ. 23.

να εξασφαλίσει ότι η σύνθεση των καταλόγων των τρίτων χωρών και εδαφών συμφωνεί με τα κριτήρια που ορίζονται στην αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού, ιδιαίτερα τα κριτήρια της παράνομης μετανάστευσης και της δημόσιας τάξης και το κριτήριο των εξωτερικών σχέσεων για τη μεταφορά χωρών από το ένα παράρτημα στο άλλο κατά περίπτωση.

να εξασφαλίσει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο α) της ΣΛΕΕ, ο κανονισμός καθορίζει διεξοδικά το κατά πόσον ένας υπήκοος τρίτης χώρας ή εδάφους υπόκειται στην υποχρέωση θεώρησης ή απαλλάσσεται από αυτήν.

Μια περαιτέρω πρόταση για την τροποποίηση του κανονισμού 539/2001 ενδέχεται να υποβληθεί, την κατάλληλη στιγμή, από την Επιτροπή, για να ενσωματώσει τα πιθανά αποτελέσματα των συνεχιζόμενων διαλόγων περί θεώρησης με την Αλβανία και τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη.

2. Στοιχεία της πρότασης

Σύμφωνα με την προσέγγιση που υιοθετήθηκε για προηγούμενες τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001, για τους σκοπούς της περιοδικής επανεξέτασης η Επιτροπή ζήτησε από τα κράτη μέλη να ελέγξουν το κατά πόσον τα παραρτήματα του κανονισμού, στην παρούσα μορφή τους, συνεχίζουν να ανταποκρίνονται στα κριτήρια του κανονισμού. Τα κράτη μέλη δεν υπέβαλαν προτάσεις για τη μεταφορά τρίτων χωρών ή εδαφών από τον θετικό στον αρνητικό κατάλογο. Η Επιτροπή έλαβε μόνον προτάσεις για μεταφορές από τον αρνητικό στον θετικό κατάλογο (Ταϊβάν, Τρινιδάδ και Τομπάγκο, Αγία Λουκία, Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες, Μπελίζε, Ντομίνικα, Γρενάδα, Νήσοι Μάρσαλ, Μικρονησία και Παλάου). Οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τα κράτη μέλη (η Επιτροπή έλαβε 25 απαντήσεις) αναλύθηκαν μαζί με άλλες πληροφορίες και στατιστικές που διαβιβάστηκαν στο πλαίσιο του Κέντρου πληροφοριών, προβληματισμού και ανταλλαγών για τη διέλευση των συνόρων και τη μετανάστευση (CIREFI). Βάσει αυτής της ανάλυσης, η Επιτροπή κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα.

2.1. Μεταφορά της Ταϊβάν στον θετικό κατάλογο

Η Ταϊβάν χαρακτηρίζεται από υψηλό κατά κεφαλή εισόδημα (30,100 δολάρια Ηνωμένων Πολιτειών) και από πολιτική σταθερότητα (μετά την άρση του στρατιωτικού νόμου το 1987 διεξήχθη τον Μάρτιο 2008 η 4^η απευθείας εκλογή Προέδρου). Παρά το γεγονός ότι η ΕΕ δεν αναγνωρίζει την Ταϊβάν ως κυρίαρχο κράτος και δεν έχει διπλωματικές ή επίσημες σχέσεις μαζί της, έχει αναπτύξει με τις αρχές της Ταϊβάν τακτικές επαφές και συνεργασία στους τομείς της οικονομίας, του εμπορίου, της έρευνας, της επιστήμης και της τεχνολογίας, της εκπαίδευσης, του πολιτισμού και του περιβάλλοντος. Σαν αποτέλεσμα, η ΕΕ είναι ο μεγαλύτερος ξένος επενδυτής στην Ταϊβάν.

Όσον αφορά τα πολιτικά ζητήματα, οι συζητήσεις στο πλαίσιο των σχετικών πολιτικών ομάδων στο Συμβούλιο τον Μάρτιο 2009 έδωσαν σαφές πολιτικό μήνυμα ότι η ΕΕ υποστηρίζει το αίτημα της Ταϊβάν να χορηγηθεί στους πολίτες της, κατά την επόμενη αναθεώρηση του κανονισμού, η δυνατότητα πραγματοποίησης ταξιδιών χωρίς υποχρέωση θεώρησης. Κρίθηκε ότι η μεταφορά της Ταϊβάν στον θετικό κατάλογο θα είχε θετική οικονομική συνέπεια στις σχέσεις ΕΕ- Ταϊβάν, δεδομένου ότι η Ταϊβάν αποτελεί σημαντικό εμπορικό εταίρο της ΕΕ (ο 19^{ος} μεγαλύτερος οικονομικός εταίρος). Τώρα η ΕΕ αποτελεί σημαντικό προορισμό των πολιτών της Ταϊβάν στο πλαίσιο των υπερπόντιων ταξιδιών τους. Το Ηνωμένο Βασίλειο χορήγησε επίσης τη δυνατότητα ταξιδιού χωρίς θεώρηση στην Ταϊβάν το Μάρτιο 2009 και η Ιρλανδία τον Ιούλιο 2009.

Η μεταφορά της Ταϊβάν στον θετικό κατάλογο θα ενισχύσει την περιφερειακή συνοχή δεδομένου ότι η ΕΕ χορηγεί τη δυνατότητα πραγματοποίησης ταξιδιών χωρίς υποχρέωση θεώρησης σε άλλες χώρες και οντότητες της περιοχής που έχουν παρόμοιο επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης, όπως το Χονγκ Κονγκ, το Μακάο, η Ιαπωνία, η Νότιος Κορέα και η Σιγκαπούρη.

Όσον αφορά τη μετανάστευση, ο κίνδυνος λαθρομετανάστευσης από την Ταϊβάν είναι πολύ χαμηλός (κατά μέσον όρο 45 παράνομα διαμένοντες ανά έτος κατά την περίοδο 2006-2008), όπως εξίσου επιβεβαιώνεται από το ρυθμό απόρριψης στα σύνορα (κατά μέσον όρο 38 άτομα ανά έτος κατά την περίοδο 2006-2008) και το ποσοστό άρνησης χορήγησης θεωρήσεων (0,25 % το 2008). Με βάση τα προαναφερόμενα, επιβολή υποχρέωσης θεώρησης στους υπηκόους της Ταϊβάν δεν είναι πλέον δικαιολογημένη.

Όσον αφορά την ασφάλεια των εγγράφων, η Ταϊβάν θέσπισε μέτρα που εξασφαλίζουν δελτία ταυτότητας που παρέχουν μεγάλο βαθμό ασφάλειας και υιοθέτησε πρόσφατα ένα νέο, πλέον ασφαλές, διαβατήριο. Από τα τέλη του 2008, η Ταϊβάν εκδίδει βιομετρικά διαβατήρια και ακολουθεί βελτιωμένη διαδικασία εξατομίκευσης για την έκδοση των νέων διαβατηρίων.

Στις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής ενόψει της τακτικής αναθεώρησης του κανονισμού, δέκα κράτη μέλη πρότειναν ρητά τη μεταφορά της Ταϊβάν στον θετικό κατάλογο.

Οποιαδήποτε απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης χορηγηθεί στους πολίτες της Ταϊβάν πρέπει να συνεπάγεται αμοιβαία μέτρα εκ μέρους της Ταϊβάν. Σχετικά με το συγκεκριμένο ζήτημα, η Ταϊβάν εξέφρασε την πολιτική βούληση να χορηγήσει καθεστώς πλήρους απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης σε όλους τους πολίτες της ΕΕ και κατήγγειλε σταδιακά την απαίτηση θεώρησης για τους υπηκόους μεγάλης πλειοψηφίας κρατών μελών της ΕΕ. Επί του παρόντος συνεχίζει να απαιτείται θεώρηση όσον αφορά τους πολίτες της Κύπρου, της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας, αν και με επίσημη επιστολή η Ταϊβάν ανέλαβε σαφώς τη δέσμευση να χορηγήσει καθεστώς πλήρους απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης στους υπηκόους αυτών των τριών κρατών μελών κατά τη διάρκεια του έτους 2010.

2.2. Μεταφορά άλλων τρίτων χωρών ή εδαφών

Η Επιτροπή ανέλυσε τις διαθέσιμες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των στατιστικών του CIREFI (Κέντρο Πληροφόρησης, Μελετών και Ανταλλαγών στον τομέα της Διέλευσης των Συνόρων και της Μετανάστευσης), που συγκεντρώθηκαν σε κάθε τρίτη χώρα ή έδαφος που προτάθηκε από τα κράτη μέλη. Δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή στο επίπεδο κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης των εν λόγω τρίτων χωρών ή εδαφών, στον συνδεδεμένο με την ανάπτυξη αυτή κίνδυνο λαθρομετανάστευσης προς την ΕΕ, στις εξωτερικές σχέσεις και στα κριτήρια περιφερειακής συνοχής.

Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι άλλες τρίτες χώρες ή εδάφη των οποίων η μεταφορά στον θετικό κατάλογο προτάθηκε από ένα μόνον κράτος μέλος ή σε ορισμένες περιπτώσεις από δύο κράτη μέλη, δε μπορούσαν να θεωρηθούν στο παρόν στάδιο ότι πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001. Άλλες τρίτες χώρες ή εδάφη θα μπορούσαν να αποτελέσουν το αντικείμενο μελλοντικής τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 σε συνάρτηση με την πρόοδο που θα πραγματοποιήσουν σε διάφορους τομείς και με την εκπλήρωση των κριτηρίων που ορίζονται από τον κανονισμό.

2.3. Νήσοι Βόρειες Μαριάνες

Ορισμένα κράτη μέλη επέστησαν την προσοχή στο καθεστώς των Νήσων Βορείων Μαριάνων και πρότειναν την απόσυρσή τους από το Παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001.

Οι Νήσοι Βόρειες Μαριάνες είναι Κοινοπολιτεία σε πολιτική ένωση με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και αρχηγός του κράτους των Νήσων Βορείων Μαριάνων είναι ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών. Το έδαφος αυτό εκπροσωπείται στη Βουλή των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ. Γενικά, στη χώρα εφαρμόζεται το ομοσπονδιακό δίκαιο των Ηνωμένων Πολιτειών. Οι Νήσοι Βόρειες Μαριάνες έχουν παρόμοιο καθεστώς με αυτό του Γκουάμ ή του Πουέρτο Ρίκο. Οι πολίτες των Νήσων διαθέτουν διαβατήρια των ΗΠΑ.

Σύμφωνα με τις ανωτέρω πληροφορίες, η αναφορά στις Νήσους Βόρειες Μαριάνες πρέπει να διαγραφεί από το Παράρτημα Ι. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα ότι οι πολίτες των Νήσων Βορείων Μαριάνων, ως υπήκοοι των ΗΠΑ, απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης.

3. Κύριες οργανώσεις/ εμπειρογνώμονες που συμμετείχαν στη διαβούλευση

Ζητήθηκε η γνώμη των κρατών μελών.

4. Εκτίμηση επιπτώσεων

Δεν κρίθηκε απαραίτητη

5. Νομική βάση

Ενόψει της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η παρούσα πρόταση συνιστά αποτελεί ανάπτυξη της κοινής πολιτικής θεωρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο α) της ΣΛΕΕ.

6. Αρχές αναλογικότητας και επικουρικότητας:

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 παραθέτει κατάλογο τρίτων χωρών και εδαφών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων (αρνητικός κατάλογος) και κατάλογο εκείνων οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (θετικός κατάλογος).

Η απόφαση τροποποίησης των καταλόγων και μεταφοράς των χωρών από τον αρνητικό στο θετικό κατάλογο ή αντίστροφα, υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο α) της ΣΛΕΕ.

7. Επιλογή νομικού μέσου

Για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 απαιτείται κανονισμός.

8. Δημοσιονομικές επιπτώσεις

Η προτεινόμενη τροποποίηση δεν έχει καμία επίπτωση στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο α),

την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής⁴,

Μετά από διαβίβαση της πρότασης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το περιεχόμενο των καταλόγων των τρίτων χωρών και εδαφών που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα Ι και ΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001⁵ του Συμβουλίου τηρεί και πρέπει να συνεχίσει να τηρεί τα κριτήρια της αιτιολογικής σκέψης 5 του κανονισμού αυτού. Οι τρίτες χώρες ή εδάφη, των οποίων η κατάσταση όσον αφορά τα εν λόγω κριτήρια έχει μεταβληθεί, θα πρέπει να μεταφερθούν από το ένα παράρτημα στο άλλο.
- (2) Η επιβολή της υποχρέωσης θεώρησης στους πολίτες της Ταϊβάν δεν είναι πλέον δικαιολογημένη, κυρίως λόγω του ότι το έδαφος αυτό δεν αντιπροσωπεύει κίνδυνο λαθρομετανάστευσης ή διατάραξης της δημόσιας τάξης για την ΕΕ, καθώς και υπό το πρίσμα των εξωτερικών σχέσεων, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στην αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού. Κατά συνέπεια, το συγκεκριμένο έδαφος πρέπει να μεταφερθεί στο παράρτημα ΙΙ.
- (3) Η αναφορά στις Νήσους Βόρειες Μαριάνες πρέπει να διαγραφεί από το Παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001, δεδομένου ότι οι πολίτες του εν λόγω εδάφους, ως κάτοχοι διαβατηρίων των ΗΠΑ, είναι υπήκοοι των Ηνωμένων Πολιτειών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα ΙΙ.
- (4) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που

⁴ ΕΕ C [...], της [...], σ. [...].

⁵ ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1.

συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς την θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν⁶, που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας αυτής⁷.

- (5) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν⁸, που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου⁹.
- (6) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου που υπογράφηκε μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/261/ΕΚ του Συμβουλίου¹⁰.
- (7) Ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει το Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν¹¹. Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει, κατά συνέπεια, στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (8) Ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν¹². Ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

⁶ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

⁷ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31.

⁸ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

⁹ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1.

¹⁰ ΕΕ L 83 της 26.3.2008, σ. 3.

¹¹ ΕΕ L 131 της 1.6.2000, σ. 43.

¹² ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20.

- (9) Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, σύμφωνα με το πρωτόκολλο για την ενσωμάτωσή του στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ορίζεται στο παράρτημα Α της απόφασης 1999/435/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1999, για τον ορισμό του κεκτημένου του Σένγκεν, προκειμένου να προσδιοριστεί, δυνάμει των οικείων διατάξεων της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η νομική βάση για καθεμία από τις διατάξεις ή αποφάσεις που συνιστούν το κεκτημένο του Σένγκεν¹³.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 τροποποιείται ως εξής:

1. Το παράρτημα Ι τροποποιείται ως εξής:
 - (α) Στο Μέρος Ι, η αναφορά στις Νήσους Βόρειες Μαριάνες διαγράφεται.
 - (β) Στο Μέρος ΙΙ, η αναφορά στην Ταϊβάν διαγράφεται.
2. Στο Παράρτημα ΙΙ προστίθεται το ακόλουθο Μέρος 4:

«4. ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΚΡΑΤΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ:

Ταϊβάν».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, [...]

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ο Πρόεδρος

¹³ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 1-16.